

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.

Przenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejsowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wierza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stęplowa od każdej
inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr 229.

Wtorek 19. Października 1869

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 19. października. Urzędownie zaprze-
czają wszystkim pogłoskom o zmianach ministeryal-
nych. Ministrowie i prezydenci obu izb dla tego tylko
pojechali do Compiègne, ażeby odbyć naradę nad
przedłożycie się mającymi projektami ustaw. Wczoraj
wydany ostry manifest deputowanych lewicy usiłuje
powstrzymać od demonstracyi w dniu 26. paźdz. Za-
powiadają energiczne domaganie się od rządu zdania
sprawy przy rozpoczęciu sesyi.

Florenca, 19. października. Przesilenie mi-
nisteryalne trwa ciągle.

Neuwied, 19. października. Przedwczoraj od-
były się zaręczyny księcia Rumunii z księżniczką
Elżbietą Wied.

Część urzędowa.

Gmina Hordynia szlachecka, Hordynia włościań-
ska i Siekierzyc w starostwie samborskiem położo-
ne, postanowiły założyć w Hordyni szkołę trywialną
i w tym celu zobowiązały się aktem fundacyjnym:

1. Postawić do końca r. 1870 budynek szkolny,
wraz pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać
go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród
przy szkole obszaru, później oznaczyć się mającego

2. Posprawić potrzebne do szkoły urządzenia,
i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdooczesnemu nauczycielowi ro-
cznie w ratach półrocznych z góry 200 złr. w. a.,
zaś na stróża do usługi szkolnej rocznie 12 złr. w. a.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 5 1/2
półłaterków drzewa.

5. Wypłacać na pomniejsze wydatki szkolne ro-
cznie 10 złr. w. a.

Do powyższej dotacyi zobowiązali się w celu
ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków szkolnych
Wielmożny Celestyn Sozański jako właściciel części
obszaru dworskiego Hordyni dodawać rocznie półła-
terka drzewa sągowego na opał, oraz raz na zawsze
4 dęby na budynek szkolny. J. Wielmożny Piotr hr.
Komorowski jako właściciel obszaru dworskiego w
Siekierzycach rocznie 2 półłaterki drzewa na opał,
nakoniec Jaśnie Wielmożny Jan hr. Dzieduszycki ja-
ko sądowy administrator Hordyni 22 złr. rocznie i
3 półłaterki drzewa twardego na opał.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła so-
bie gmina wspólnie z obszarami dworskimi, i takowe
w myśl ustawy przez komitet konkurencyjny wyko-
nywać będą.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu
oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego
uznania do powszechnej wiadomości — z tem oznaj-
mieniem, iż rzeczona szkoła, jako szkoła trywialna do
wydawania świadectw publicznych jest upoważniona.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 4. października 1869.

Na przedstawienie komitetu szkolnego w Woli
gołego nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczy-
wistego nauczyciela przy szkole ludowej w Woli go-
łego panu Stanisławowi Stanczewskiemu dotycza-
sowemu zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 8. października 1869.

Na przedstawienie lwowskiej reprezentacyi
miejskiej nadała Rada szkolna krajowa posadę na-
uczycielki przy tutejszej szkole panińskiej Elżbiety,
pannie Annie Nikorowiczówny, posadę zaś pomoc-
nicy naucz. pannie Sabinie Hoffmanówny, dotycze-
sowym pomocnicom naucz. przy tejże szkole.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 14. października 1869.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował praktykan-
tów budowniczych Antoniego Dzbańskiego i Wilhel-
ma Schayera adjunktami budowniczymi.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów 13 października 1869.

Część nieurzędowa.

Ośmnaste posiedzenie Sejmu krajowe- go dnia 18. października 1869.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha za-
gaił posiedzenie o godzinie 10 1/2 przed południem.
Obecnych posłów było 112.

Ze strony rządu: Szef c. k. Namiestnictwa p.
Possinger-Choborski i c. k. radca namiestnic-
twa p. Pauli.

Protokół odczytany i przyjęty.

Odczytano potem pismo hr. Potockiego
Adama w którym donosi, że z powodu słabości nie
może obecnie brać udziału w czynnościach Sejmu.
Marszałek zapowiada w skutek tego wybór jednego
członka do komisji edukacyjnej i językowej, który
to wybór nastąpi na najbliższym posiedzeniu.

Odczytano interpelację p. Mayera do Wydziału
krajowego, tyjącą się budowy mostu na rzece Du-
naju na drodze między Krościenkiem a Szczawnicą.

Odpowiadając na nią p. Gross jako członek
Wydziału, wyjaśnia cały przebieg tej sprawy, mia-
nowicie układy toczony w tej mierze między p. Szal-
ajem właścicielem Szczawnicy a Wydziałem krajow-
ym. Drogę z Szczawnicy do Krościenka uznano w
r. 1860 jako krajową, i władze traktowały co do
budowy mostu na Dunaju z p. Szalayem. Wydział
krajowy odebrał tę sprawę w r. 1867. Dalsze ukła-
dy co do mostu z p. Szalayem polecił Wydział kra-
jowy wydziałowi powiatowemu w Krośnie. P. Szalay
ugodził się wybudować most za 4000 złr., które fun-
dusz krajowy miał mu w 4 ratach wrócić. Pozosta-
wało wygotowanie planu i kosztorysu. Wysłany tech-
nik wyznaczył miejsce jako stosowne do budowy mo-
stu poniżej drogi o 400° przecho kosztu zwiększyły
się o 2000 złr. Obecnie ta sprawa o tyle jest zała-
twiona, że p. Szalay stoi w obec Wydziału krajow-
ego jako przedsięwzięca; wkrótce wyjdzie nakaz
wygotowania dokładnego planu i kosztorysu — po-
czem budowa niezwłocznie się rozpocznie.

Na drugą interpelację ks. Halki wystosowaną
do komisarza rządowego z zapytaniem, kiedy nastą-
pi likwidacya i kiedy otrzymają wynagrodzenie gmi-
ny powiatu rohatyńskiego, za roboty około drogi
rohatyńsko-podwoleczyskiej?

C. k. komisarz rządowy zapowiada odpowiedź
na jednym z następnych posiedzeń.

P. Dziewoński oznajmia, że rewidentem w
miejscu p. Rogawskiego obrano p. Rybarskiego.

P. Majer wnosi, aby petycją miasta Rzeszowa
o założenie szkoły położniczej w mieście Rzeszowie
odesłać do komisji budżetowej, gdyż komisya edu-
kacyjna część swoją już załatwiła.

P. Gniewosz wnosi, aby upoważnić obie ko-
misye do porozumienia się w tej sprawie. Wniosek
ten przyjęty.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Zamiast p. hr. Potockiego Adama wstępuje
na trybunę p. Majer jako sprawozdawca komisji
edukacyjnej, i oznajmia, że komisya poczyniła zmia-
ny w projekcie do ustawy dla rady szkolnej krajow-
ej mianowicie druga część ustępów 3., 4. i 5. §. 2.
zlewają się w jeden paragraf nowy w §. 3. przecho
pierwotny §. 3. staje się §. 4. itd.

Przystąpiono do §. 1. który brzmi: „Rada
szkolna krajowa jest w sprawach szkół średnich, se-
minaryów nauczycielskich i szkół ludowych najwyż-
szą władzę nadzorczą i wykonawczą kraju.“

P. Chrzanowski dowodzi, że regulatywa ra-
dy szkolnej przyszła do skutku kiedy nie było Ra-
dy państwa, li cesarz miał władzę ustawy nadawać,
regulatywa zatem jest zupełnie legalną i zniesionym
być nie może. Jest to odpowiedzią na zarzut uczy-
niony tej ustawie przez c. k. komisarza rządowego
na poprzednim posiedzeniu.

P. Ławrowski zarzuca, że rada szkolna nie
powinna być ostatnią instancją i jedynym sędzią w

sprawach dyscyplinarnych i zapowiada poprawki w
tym duchu.

P. Zyblikiewicz podnosi, że ustawie o ra-
dzie szkolnej rada państwa nie może ująć mocy obo-
wiązującej, i że Sejmowi pozostawiona jest wolność
stanowienia radę szkolną.

Szef namiestnictwa p. Possinger-Chobor-
ski mówi:

W mojem onegdajszym przemówieniu nie mia-
łem bynajmniej zamiaru powiedzieć, że dzisiejsza
Rada szkolna nie ma prawnej podstawy. O ile sobie
przypominam, jak zresztą i stenograficzne sprawo-
zdanie pouczy, wyraźnie powiedziałem, że Rada szkolna
ma prawną podstawę, a ta leży w cesarskiem posta-
nowieniu z dn. 25. czerwca 1867. To najwyższe po-
stanowienie wyszło w czasie, kiedy rada państwa
była zwołaną. Odnosząc się do dodatku ustawy z d.
25. maja 1868, a dodatku dotyczącego utrzymania regu-
latywy rady szkolnej w swej mocy zamierzałem tylko
zaprzeczyć twierdzeniu jednego z panów posłów, jakoby
ustawa z d. 25. maja 1868 r. normująca stosunki szkoły
do kościoła tutaj nie obowiązywała. Zdawało mi się
bowiem, że podnosząc tu dodatek, chciano utrzy-
mywać, jakoby ta ustawa nie miała mocy obowią-
zującej wszystkie kraje koronne, obowiązującej zatem
i w Galicyi. To mam zaszczyt odpowiedzieć na pod-
niesienie kwestyi ze strony p. Chrzanowskiego
i p. Zyblikiewicza. Co do podniesienia p. Ław-
rowskiego, że Rada szkolna jako ostatnia instan-
cya decyduje w sprawach osobistych, to faktycznie
rzecz się nie ma tak, ponieważ wolność służy ka-
żdemu pokrzywdzonemu do apelacyi. Wszyscy, którzy
apelowali i komisya edukacyjna przez usta swego
sprawozdawcy na onegdajszym posiedzeniu przyznała,
że każdemu przez dyscyplinarne orzeczenie Rady
szkolnej pokrzywdzonemu służy apelacya.

Po przemówieniu sprawozdawcy za projektem
komisji §. 1. został przyjęty. Przystąpiono do §. 2.

P. Zyblikiewicz wnosi, aby debatowano nad
pojedynczemi ustępami.

P. Grocholski odpowiada szefowi c. k. na-
miestnictwa, że nie zgadza się z tem, aby we wszyst-
kich razach było możliwem odwołanie się do mini-
sterstwa. I Sejm na to przystać nie może.

P. Pietruski oświadcza, że jego uderzyło to
twierdzenie p. prezydenta namiestnictwa.

P. Zyblikiewicz twierdzi także, że Rada
szkolna jest najwyższą władzą kraju.

Szef c. k. namiestnictwa p. Possinger-Cho-
borski.

Moje uwagi dotyczyły przedstawienia posła Ła-
wrowskiego, który utrzymywał, że Radzie szkolnej
dzisiaj istniejącej przysłuza orzeczenie najwyższe w
sprawach dyscyplinarnych, w czem zdaniem mojem
nie mogłem się zgodzić i do tego moje uwagi się
odnosiły. Nieutrzymywałem, że decyzya najwyższa
w sprawach szkolnych do ministerstwa we wszystkich
wypadkach należy, że idzie apelacya do ministerstwa,
bo nie mogłem tego utrzymywać; nie mogłem także
utrzymywać, że do Namiestnictwa należy decyzya,
bo i Namiestnictwo nie we wszystkich swych spra-
wach odnosi się do ministerstwa, tylko powiedziałem,
że w niektórych wypadkach i tak n. p. Na-
miestnik nominuje komisarzy i koncepcistów; z tego
jeszcze nie wynika, że urzędnikowi nie przysłuza
prawo pójść do ministra i uskarżyć się, że jest po-
krzywdzonym. Jednak ministrowi nie przysłuza pra-
wo, aby zawiesił nominacyą przez Namiestnika za-
twierdzoną. Tak pojmuję tę rzecz.

Co do uwag p. Zyblikiewicza jak się wśliznął
wyraz „w kraju“ do statutu Rady szkolnej, mam
zaszczyt powiedzieć, że to dosłownie tak wzięte jak
przez petycję wysokiego Sejmu było przedstawione.
Ta petycja była tłumaczoną na język niemiecki.

Poczem czyta oryginalną petycję.

Następnie przemawiał p. Mayer jako sprawozdawca.

P. Zyblikiewicz wnosi aby w ustępie pierwszym opuścić słowa:

„w obrębie ustaw obowiązujących“.

Sprawozdawca z tem się zgadza i Izba uchwała ustęp 1. §. 2. w brzmieniu:

„§. 2. Do jej czynności należą:

1. Zarząd administracyjny i umiejetyny szkół i zakładów naukowych w §. 1. wymienionych.

Ustęp 2. podług projektu komisji brzmi:

„Przedstawienie do nominacji przez Najjaśniejszego Pana inspektorów szkolnych.“

P. Ławrowski wnosi, aby dodać:

„z uwzględnieniem potrzeb obu narodowości polskiej i ruskiej.“

Wniosek ten poparty.

Za poprawką przemawiają p. Ławrowski i ks. Sanguszko. Przeciw pp. Sawczyński, Pietruski, Czerkawski, Chrzanowski i sprawozdawca.

Izba uchwała ustęp 2. podług projektu komisji.

Ustęp 3. przyjęto bez dyskusji w następującym brzmieniu:

„3. Z zastrzeżeniem szczególnych praw służących gminom, korporacyom i osobom prywatnym: mianowanie dyrektorów i nauczycieli szkół średnich, seminariów nauczycielskich i szkół ludowych, wszelka nad nimi juruzdykcyja służbowa.“

Ustęp 4. także bez dyskusji przyjęty brzmi:

„Układanie i bezpośrednie przedkładanie Sejmowi ogólnych projektów naukowych (systemów naukowych), jak i częściowych projektów dla szkół średnich, seminariów nauczycielskich i szkół ludowych, w wykonanie wejść mających w drodze ustawodawstwa krajowego.“

Wyraz „bezpośrednie“ opuszczono jak i w całej ustawie, a to na wniosek p. Pietruskiego, na który się Izba zgodziła, po oświadczeniu sprawozdawcy, że komisya z nim się zgadza.

Wniosek ten brzmi:

„Opuścić słowa „bezpośrednie“ we wszystkich ustępach projektowanej ustawy, w których mowa jest o bezpośrednim stykaniu się Rady szkolnej z Wysockim Sejmem, a mianowicie w §. 2 ustęp 4 i §. 6, a natomiast polecić komisji edukacyjnej, aby wypracowała projekt do dodatku do statutu krajowego zawierającego postanowienie, iż Radzie szkolnej wolno stawiać wnioski do W. Sejmu.“

Wniosek ten przyjęto z tym dodatkiem, że druga część wniosku od „a mianowicie“ ma być jako osobny wniosek postawiona.

Ustępy 5, 6 i 7 przyjęto bez dyskusji.

Ustęp 5: „Wskazywanie wzorowych tekstów naukowych dla szkół ludowych i zatwierdzenie książek wykładowych dla szkół średnich i dla seminariów nauczycielskich.“

Ustęp 6: „Układanie i bezpośrednie wnoszenie do uchwały sejmowej każdorocznego budżetu szkół i zakładów naukowych, utrzymywanych lub zasilanych z funduszu krajowego i z funduszy edukacyjnych za krajowe uznanych, tudzież układanie i podawanie do wiadomości Sejmu każdorocznego budżetu szkół średnich, seminariów nauczycielskich i szkół ludowych, utrzymywanych lub zasilanych kosztem skarbu Państwa.“

Ustęp 7: „Przedkładanie i ogłaszanie Sejmowi corocznego sprawozdania w przedmiocie publicznego wychowania w kraju.“

Do tego §. stawia p. Kowalski następującą poprawkę:

„We wszystkich czynnościach winna krajowa Rada szkolna trzymać się tej zasady, ażeby interesa obu narodowości krajowych polskiej i ruskiej we względzie publicznego wychowania, obu krajowych języków, książek szkolnych, i obsadzaniu posad nauczycielskich zostały uwzględnionemi i zabezpieczonemi.“

P. Sawczyński mówi przeciw tej poprawce.

Ks. Naumowicz przemawia za poprawką.

Na wniosek p. Ławrowskiego zawieszają Marszałek posiedzenie na 10 minut.

Po tej przerwie stawia książkę Sanguszko następujący wniosek jako §. ostatni: „W zastosowaniu niniejszej ustawy Rada szkolna krajowa przestrzegać winna zasadę równouprawnienia języków polskiego i ruskiego.“

P. Skrzyński mówi przeciw poprawce p. Kowalskiego i wnioskowi ks. Sanguszki. Wniosek o zamknięcie dyskusji upada.

P. Zyblikiewicz wnosi, aby obydwie wnioski przekazać komisji językowej. Wniosek ten poparty.

W dyskusji biorą udział pp. ks. Sanguszko, p. Ławrowski, ks. Naumowicz i Kowbasiuk za dodatkiem, a pp. Kowalski, Zyblikiewicz, Kozłowski, Chrzanowski, Paszkowski i sprawozdawca przeciw. Izba nareszcie uchwała podług wniosku p. Zyblikiewicza odesłanie obu wniosków do komisji językowej.

P. Smolka wnosi o zamknięcie posiedzenia i prosi Marszałka, aby wieczór na godzinę 6tą zapowiedział następne posiedzenie. Przy głosowaniu wniosek ten upada.

Po przerwie uchwalono bez dyskusji §§. 3. i 4.

§. 3. Stosunek władz kościelnych i zborów religijnych do szkół ludowych średnich ustawami określony pozostaje nietknięty.

§. 4. Rada szkolna krajowa przedłoży Sejmowi do zatwierdzenia projekt wewnętrznego swego urządzenia; corocznie zaś przedkładać będzie Sejmowi do uchwały swój etat wraz z wydatkami, tytułem remuneracyi przyznać się mającej za czynności bądź powołanych specjalnych komisji, bądź pojedynczych osób, wezwanych do prac pomocniczych.

Przystąpiono do §. 5. i głosowano ustępami.

P. Wężyk stawia następujące poprawki:

„Ustęp 3. §. 5. ma brzmieć:

3. Z dwóch inspektorów szkolnych krajowych stale mianowanych przez rząd.

Ustęp 7. ma brzmieć:

7. Z dwóch osób zaszczytnie znanych w zawodzie naukowym lub nauczycielskim przez Wydział krajowy przedstawionych a przez Najj. Pana mianowanych.“

P. Ławrowski stawia do ustępu 4. następującą poprawkę:

4. Z dwóch duchownych po jednym z obu obrządków r. k. i gr. k. przez Najjaśn. Pana powołanych.

P. Chrzanowski wnosi poprawkę do ustępu 3. następującą:

3. Z dwóch inspektorów szkolnych krajowych mianowanych członkami Rady szkolnej przez Najjaśn. Pana na przedstawienie Wydziału krajowego.

Ks. Rybarski wnosi do ustępu 4. dodatek „za pozwoleniem swojego ordynaryatu.“

Wnioski te zostają poparte, oprócz wniosku ks. Rybarskiego.

Przeciw wnioskowi Wężyka mówią: pp. Gross, Sawczyński i Chrzanowski sprawozdawca. Przy głosowaniu wnioski te upadają.

Przeciw wnioskowi p. Ławrowskiego mówi p. Hönigsmann.

Przy imiennem głosowaniu utrzymał się jednakoż wniosek p. Ławrowskiego.

Wniosek p. Chrzanowskiego upadł.

Cały zatem §. 5 z poprawką p. Ławrowskiego przyjęty brzmi:

§. 5. Rada szkolna krajowa pod przewodnictwem Namiestnika składa się:

1. Z dyrektora Rady szkolnej krajowej, przez Najj. Pana mianowanego, z pośród trzech kandydatów przedstawionych przez Wydział krajowy. Dyrektor jest zarazem w Radzie zastępcą przewodniczącego.

2. Z delegowanego przez Namiestnictwo.

3. Z czterech inspektorów szkolnych krajowych.

4. Z dwóch duchownych po jednym z obu obrządków r. kat. i gr. kat., przez Najj. Pana powołanych.

5. Z członka Wydziału krajow. przez Wydział wydelegowanego.

6. Z dwóch reprezentantów miast głównych Lwowa i Krakowa, wybranych przez Wydział krajowy z pośród kandydatów przedstawionych, trzech przez Radę miejską lwowską, trzech przez radę miejską krakowską.

7. Z czterech osób zaszczytnie znanych w zawodzie naukowym lub nauczycielskim, przez Wydział krajowy przedstawionych, a przez Najj. Pana mianowanych.

Dyrektor Rady szkolnej krajowej mianowany jest na lat sześć, po których ponownie mianowanym być może. Członek Wydziału krajowego urzęduje przez czas trwania mandatu od Wydziału otrzymanego, reprezentanci miast, członkowie z zawodu naukowego lub nauczycielskiego urzędują przez lat sześć, po których upływie mogą być na nowo powołani.

Dalszy ciąg rozprawy nastąpi na przyszłym posiedzeniu.

P. Gross czyta wniosek Wydziału krajowego o mytach.

P. Krzeczunowicz wnosi, aby Wydział krajowy jako komisję do tego uznać. Wniosek ten przyjęty.

Marszałek zamyka posiedzenie o godz. 3.

Przyszłe posiedzenie we Wtorek dnia 19. października o godz. 10. rano.

Porządek dzienny: Wybór do komisji w miejsce hr. Adama Potockiego. Dalsze rozprawy nad patentem Rady szkolnej. Statut dla miasta Lwowa. Sprawozdanie komisji petycyjnej.

Na posiedzeniu sejm bukowski w d. 15. b. m. przy załatwieniu preliminarza funduszu indemnizacyjnego uchwalono 55 procent. dodatek do podatku, a na pokrycie 400.000 złr. dotąd niepokrytych subwencją państwową. Wydziałowi krajowemu polecono wypracowanie memoriału do całego ministerstwa z wnioskiem, czyby przez ugodę nie dało się osiągnąć zniżenie taryfy frachtu na kolei Karola-Ludwika w drodze ustawy.

Na posiedzeniu sejm czeskiego w dn. 15. b. m. interpelował deput. Karol Korb-Weidenheim namiestnika z powodu zagrożenia osobistego bezpieczeństwa na prowincyi. Dr. Pickerts i towarzysze interpelowali namiestnika, co postanowiono, albo co będzie postanowione względem starosty powiatowego z Luditz, który dopuścił się naruszenia ustawy o bezpieczeństwie osobistej wolności. Namiestnik przyrzekł odpowiedź na przyszłym posiedzeniu. Następnie załatwiono kilka spraw mniejszej wagi. Ministrowie Herbst, Plener i Hasner byli obecni na tem posiedzeniu.

Na posiedzeniu sejm morawskiego w d. 15. b. m. Proponował dr. Zaillner, żeby parochialne instytucje dla ubogich poddać pod administrację gmin. Auspitz motywował swój wniosek względem subwencjonowania gmin wiejskich w celu zakładania szkół średnich, a deputowany Esinger wniosek wydania nowej ustawy o opłacie od wina. Następnie przyjęto zamknięcie rachunków za r. 1868 kilku instytucji krajowych.

Na posiedzeniu sejm karyneckiego w dniu 15. b. m. ustawę względem szkół realnych przyjęto w trzecim czytaniu. Preliminarz funduszu krajowego na rok 1870 potwierdzono a oznaczenie podatku potrzebnego na pokrycie odroczone aż do załatwienia ustawy o szkołach ludowych.

Na posiedzeniu sejm krański w dniu 15. b. m. motywował Dr. Bleiweiss swoje wnioski względem zaprowadzenia słoweńskiego języka we wszystkich urzędach i gimnazyach Krainy, dalej względem utworzenia akademii prawniczej w Lublanie z językiem wykładowym słoweńskim, a ewentualnie słoweńskiego uniwersytetu. Pierwszy wniosek przydzielono komisji konstytucyjnej, drugi komisji szkolnej. Deputowany Kaltenegger motywował swój wniosek względem wniesienia projektu ustawy na przyszłą sesję Rady państwa o wypadkach kompetencyi i otworzenia administracyjnego trybunału sądowego i żąda żeby tenże komisji konstytucyjnej przydzielono. Wniosek ten Kalteneggera odrzucono. Dr. Karnik motywował swój wniosek względem zmiany §. 4. ordynacyi krajowej, który orzeka o wyborze marszałka krajowego. Sejm uchwalił, żeby ten wniosek przydzielić komisji konstytucyjnej. Dep. Kromer zaprotestował przeciwko tej uchwale, gdyż podług §. 38 ordynacyi krajowej potrzebna jest większość dwóch trzecich części do zmiany tejże. Nad tem wywiązała się żywa dyskusya i wszyscy członkowie mniejszości wyszli przed zamknięciem posiedzenia.

Kościół irlandzki pracuje nad tem, aby ze stosunku kościoła państwowego przeistoczyć się w zupełnie niezawisłe ciało. Dnia 12. b. m. zebrał się na konferencyę w Dublinie deputowani świeccy ze wszystkich części Irlandyi, aby obradować nad tem, o ile świeccy mają brać udział w przyszłej reprezentacyi kościoła. Prymas przyzwołał i na wniosek ks. Abercorn, poparty przez p. Brooke uchwalono, że w ogólnej reprezentacyi kościoła mają osobno głosować duchowni, a osobno świeccy. Żywą dyskusję wywołał wniosek Józefa Napiera, żeby świeccy zostawali w tym stosunku do duchownych jak 2:1. Większość była stanowczo za tym wnioskiem opierając się na tem twierdzeniu, że należy się zawarować przeciwko zbytnej przewadze ducho-

O g ł o s z e n i e l i c y t a c y i.

(2517)

(1)

L. 6776. Ze strony c. k. Dyrekcji skarbowej w Sanoku podaje do powszechnej wiadomości, iż prawo poboru powszechnego podatku konsumcyjnego z 20proc. dodatkiem od onegoż od wyszynku wina i bicia bydła podatkowi podlegającego, a nareszcie od wyrębu mięsa w następujących powiatach dzierzawnych na przeciąg roku słonecznego 1870, t. j. od 1go stycznia aż do ostatniego grudnia 1870 z zastrzeżeniem milczącego odnowienia tych dzierzaw na drugi i trzeci rok, lub też bezwarunkowo na rok 1870 w drodze publicznej licytacji wydzierzawionem będzie. Wystawienie pojedynczych powiatów dzierzawnych na licytację odbędzie się na dniach później oznaczonych. Oferty pisemne mają być do 2giej godziny po południu bezpośrednio licytacją poprzedzającego dnia do naczelnika c. k. dyrekcji skarbu powiatowej w Sanoku wniesione. Dalsze warunki licytacji mogą być w c. k. dyrekcji skarbu powiatowej w Sanoku i u wszystkich komisarzy straży dochodów skarbowych powiatu skarbowego Sanockiego przejrane.

Liczba bieżąca	Nazwisko powiatu dzierzawnego	Ilość wcielonych do powiatu dzierzawy miejscowości	Przedmiot podatku konsumcyjnego i klasa taryfy	Cena wywoławcza wynosi																Licytacja odbędzie się w c. k. dyrekcji powiatowej skarbowej w Sanoku w dniu
				w podatku konsumcyjnym wraz z dodatkiem 20% od wina				w dodatku gminnym	w podatku konsumcyjnym wraz z 20% dodatkiem od mięsa				w dodatku gminnym	Ogółem		Wadyum				
				na cały powiat dzierzawy	dla miasta samego	dla wcielonych wsi	na cały powiat dzierzawy		dla miasta samego	dla wcielonych wsi										
				zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	
1	Bukowsko	38	Podatek konsumc. od mięsa poz. I. do 7. III. klasy taryf. i podatek kons. od wina pozyc. tar. 1. do 3.	71	19					572	31					643	50	65	26	przed poł.
2	Lisko	27		172	77					1377	77					1550	54	155	26	po połudn.
3	Jasło	38		253												253		26	27	przed poł.
4	Olpiny	6		60						427						487		49	27	po połudn.
5	Zmigrod	44								2100						2100		210	28	przed poł.

Sanok, dnia 11. października 1869.

L i c y t a t i o n s - A n k ü n d i g u n g.

Nr. 6776. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, daß das Recht zur Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20% Zuschlag vom Weinausschank und den steuerbaren Viehschlachtungen, dann der Fleischauschrottung in den nachstehenden Pachtbezirken für die Dauer des Solarjahres 1870, d. i. für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1870 mit dem Vorbehalte der stillschweigenden Erneuerung auf das zweite und dritte Solarjahr oder aber unbedingt auf das Solarjahr 1870 im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden wird. Die einzelnen Pachtbezirke werden an den nachstehenden Tagen ausgedoten werden. Schriftliche Offerte sind bis 2 Uhr Nachmittags des der Licitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok zu überreichen. Die sonstigen Licitationsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction und bei allen Finanzwach-Commissären des Sanoker Finanzbezirktes eingesehen werden.

Post-Nro.	Benennung des Pachtbezirktes	Anzahl der zum Pachtbezirk angehörenden Ortschaften	Verzehrungssteuer = Object und Tarifclassen	Der Fiscalpreis beträgt																Zusammen	Das Wadium beträgt	Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok abgehalten werden am
				an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag vom Weinausschank				an Gemeindezuschlag	an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag von der Fleischauschrottung				an Gemeindezuschlag									
				für den ganzen Pachtbez.	für die Stadt allein	für die einverleibten Ortschaften	für den ganzen Pachtbezirk		für die Stadt allein	für die einverleibten Ortschaften	für den ganzen Pachtbezirk	für die Stadt allein	für die einverleibten Ortschaften									
				fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.			
1	Bukowsko	38	Fleischverzehrungssteuer A. P. 1 bis 7 III. Tarifclassen u. Weinverzehrungssteuer Tar. 1 bis 3.	71	19					572	31					643	50	65	26	Vormitt.		
2	Lisko	27		172	77					1377	77					1550	54	155	26	Nachmitt.		
3	Jasło	38		253												253		26	27	Vormitt.		
4	Olpiny	6		60						427						487		49	27	Nachmitt.		
5	Zmigrod	44								2100						2100		210	28	Vormitt.		

Sanok, am 11. October 1869.

(2461)

G d i c t.

Nr. 46044. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird über das gesammte bewegliche und in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25. December 1868 Nr. 1 R. G. Bl. vom 3. 1869 gelegene unbewegliche Vermögen des Chune Grossnass der Concurs eröffnet, zur Leitung desselben Herr k. k. Landgerichtsrath Heller als Concurscommissär und Herr Advocat Dr. Emanuel Blumenfeld als einstweiligen Vermögensverwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert, bei der auf den 16. September 1869 um um 4 Uhr Nachmittags angemeldeten Tagfahrt unter Verbringung der, zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, über dessen Bestätigung oder über die Erneuerung eines andern Massverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubigerausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf des 30. November 1869 bei diesem Landesgerichte, nach Vorschrist der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsantheile zur Anmeldung und in die Tagfahrt, welche auf den 28. December 1869 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, zur Liquidation und zur Rangbestimmung zu bringen. Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl

(1)

an die Stelle des Massverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltlich zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt als eine Vergleichstagfahrt nach §. 68 der Concursordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden in der Gazeta Lwowska erfolgen.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 4. September 1869.

(2472)

E d y k t.

Nr. 4568. Ces. król. sąd powiatowy w Brzesku ogłasza, iż w dniu 11. października 1867 Wawrzyniec Potempa w Woli debińskiej umarł, zostawiwszy ostatniej woli rozporządzenie, na dniu 28. kwietnia 1864 zdziałane, na mocy którego gospodarstwo gruntowe pod L. k. 43 w Woli debińskiej synowi Franciszkowi Potempie z obowiązkiem wypłacenia reszcie spadkobiercom, dzieciom testatora, a mianowicie: Janowi Potempie, Małgorzacie Potempowej, Franciszce Potempowej, Katarzynie zamężnej Zurkowej, Kasprowi Potempie, Jadwidze zamężnej Rocznikowej i Reginie Potempowej wartości 1/2 części całego spadku.

Gdy c. k. sąd powiatowy miejsca pobytu Reginy Potempowej nie wie, zatem wzywa tę ostatnią, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyra-

zonego w tutejszym sądzie się zgłosiła i do spadku deklarację wniosła, gdyż inaczej spadek z spadkobiercami zgłaszającymi się i kuratorem Szymonem Hebda z Woli debińskiej dla Reginy Potempowej ustanowionym przeprowadzony zostanie.
Brzesko, dnia 24. września 1869.

(2452)

E d y k t.

Nr. 10171. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Maurycego Żyka z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na prośbę Freide Alexandrowicz na podstawie wekslu z daty Sanok 11. czerwca 1868 na 350 złr. w. a. akceptowanego, nakaz zapłaty tej sumy z przynależnościami pod dniem dzisiejszym do l. 10171 wydany został, i takowy kuratorowi dla niego w osobie p. adwokata krajowego Dr. Stanisława Skalkowskiego w zastępstwie p. adwokata krajowego Dr. Łużeckiego ustanowionemu doręcza się.
Przemyśl, dnia 1. października 1869.

(2462)

G d i c t.

Nr. 10933. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem sich unbekanntem Orts aufhaltenden Adalbert Jaroszewski hiemit kund gegeben, daß ihm über Ansuchen des Hr. Carl Jahutka behufs Zustellung des hierg. Tabularbescheides vom 15. Februar 1869 Bl. 1590 der Hr. Advocat Dr. Sternklar zum Curator ad actum ernannt, und unter Einem demselben der obige Bescheid zugehändigt worden.
Tarnopol, am 20. September 1869.

(2418) **E d y k t.** (3)

Nr. 13607. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że dla masy leżącej s. p. Karoliny Koch celem doręczenia jej uchwał w sprawie egzekucyjnej p. Agnieszki Lewickiej przeciw Henrykowi i Eleonorze Fihauser o zapłacenie sumy 7411 złr. 37 1/2 kr. w. a. p. adwokat Dr. Rutowski z substytucją p. adwokata Dra. Grabezyńskiego za kuratora jest ustanowionym.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 1. października 1869.

(2416) **E d y k t.** (3)

Nr. 12563. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, że na dniu 13go września 1866 w Nadwórnie zmarła Tekla Kocowska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy sądowi miejsce pobytu Jana Kocowskiego, prawnego spadkobiercy Tekli Kocowskiej jest niewiadome, przeto wzywa go się, ażeby w przeciągu roku od dnia umieszczenia tego edyktu tem pewnie do sądu się zgłosił i deklarację swoją wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek tylko z tymi, którzy do spadku się zgłoszą i z jego w osobie p. adwokata Dra. Szydłowskiego ustanowionym kuratorem przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, 4. września 1869.

(2403) **Exzitations Edikt.** (3)

Nro. 4792. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Exzitationsfache des David Tenenbaum wider Stanislaus Straczyński wegen 400 S. N. i. N. G. in die öffentliche Teilbietung der auf 630 fl. 25 kr. dt. W. geschätzten, der requirirten Forderung zur Hypothek dienenden, dem Stanislaus Straczyński gehörigen Realität sub Nr. 91 in Nowiczyna gewilligt.

Zur Bornahme der Veräußerung wurde der erste Termin auf den 23. November 1869, der zweite auf den 23. December 1869, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtshause angeordnet.

Der Ediktations-Bedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Brody, am 25. September 1869.

(2347) **E d y k t.** (3)

Nr. 14786. W gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie odbędzie się w skutek prośby Katarzyny Kremerowej imieniem własnym i małoletniej Karoliny Kremerowej, tudzież Maryi Markusowej, Edmunda Kremera, Wilhelminy Mutone, Juliusza Kremera i Klotyldy Boguszowej w dniach 18. listopada 1869, 17. grudnia 1869 i 14. stycznia 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana, celem zaspokojenia przyznanej wyrokiem prawomocnym z dnia 24 listopada 1863 L. 17701 dla małoletnich Adolfa, Juliana, Klotyldy i Karoliny Kremerów ze sumy 2200 złp. z procentem po 5% od dnia 1go października 1863

dla każdego po 17/100 części sumy 1068 złp. z procentem po 5% od dnia 1go października 1863, kosztów egzekucyjnych 13 złr. 97 kr. i 6 złr. 97 kr., tudzież obecnie przyznanych kosztów 23 złr. 45 kr. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod L. 90 Gm. VII. st. L. 14 Dz. V. now. w Krakowie na Kleparzu położonej, w jednej połowie pp. Mateusza i Katarzyny Winiarskich, w drugiej zaś połowie spadkobierców Antoniego Łabusiewicza własnej, a sumie 2200 złp. ut ks. gł. Gm. VII. vol. nov. 3 pag. 340 n. 9 on. za hypotekę służącej.

Cenę wywołania stanowi szacunkowa wartość tejże realności w kwocie 2870 złr. 38 kr. w. a. — Wadyum do rąk komisji złożyć się mające wynosi 10% ceny szacunkowej.

Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg hypoteczny przejrzeć można w registraturze, a w dniu licytacji przy komisji licytacyjnej.

O rozpisaniu tej licytacji zawiadamia się wiadomych wierzycieli do rąk własnych lub ich pełnomocników, zaś wszystkich tych dotąd niewiadomych, którzyby prawo mieli do resztującej ceny kupna wspomnianej realności w dniu 22go marca 1839 na licytacji sprzedanej, jako też wierzycieli, którymby uchwała licytacyjną dozwalać nie została doręczoną, lub którzyby po dniu 23go maja 1869 do hypoteki

weszli, na ręce ustanowionego kuratora Dr. Jakubowskiego z zastępstwem Dr. Mochnackiego.
Kraków, dnia 13. września 1869.

(2505) **E d y k t.** (3)

L. 10746. Z c. k. sądu obwodowego w Przemyslu zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli dóbr Duńkowie, pana Jana Urbanckiego własnych, a to spadkobierców Salamona Menkesa, mianowicie małoletniego Łazarza Menkesa, dalej Leiby Mark, Karolinę z hr. Ponińskich Popielowę, Mendla Fraenkla, spadkobierców Józefa Herscha Menkes, mianowicie Pesche Mieses i Pawła Jabłońskiego, dalej Rafała Hellina do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata krajowego Dra. Madejskiego, tudzież masę leżącą Michała Chrzanowskiego do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego z substytucją p. adw. kraj. Dra. Illasiewicza, że uchwała z dnia 21. lipca 1869 l. 7733 celem zaspokojenia wygranej przez pierwszą austr. kasę oszczędności w Wiedniu sumę 20663 zł. 56 kr. w. a. z przyn. publiczna licytacja dóbr Duńkowie w obwodzie Przemyskim położonych z drugim terminem na 18. października 1869 o 10. godzinie przed południem w tym sądzie rozpisana została.
Przemysł, dnia 14. października 1869.

Doniesienia prywatne.

Herbata. Herbata.

Wiedeń.

Herbata. Herbata.

W najpierwszych kołach publiczności pijącej herbatę bardzo chwalona i lubiona

1 funt 4 zlr.

MIĘSZANINA

1 funt 4 zlr.

1 funt 4 zlr.

LONDYŃSKA,

1 funt 4 zlr.

która wyborym zapachem i najlepszym smakiem tak bardzo odznacza się pomiędzy wszystkimi mieszankami herbaty jest do nabycia, prawdziwa jedynie tylko w
w Hamburgskim składzie kawy i herbaty w Wiedniu, Weihburggasse Nr. 27.

Cena 4 zł. wal. austr. za funt wiedeński.

Dla zapobieżenia fałszowaniu, każdy pakiet winien być zaopatrzony w znak ochronny powyżej odbity.

Oprócz tego na powyższym składzie dostać można 22 gatunków herbaty, funt wiedeński po 1 zł. 50 c. do 8 zł. i 26 gatunków kawy od 60 c. do 98 c. w najprzedniejszych gatunkach. Zamówienia załatwiają się jak najszybciej za nadesłaniem gotowizny lub za przekazem. (2212—5)

Ogłoszenie konkursu.

W celu wydzierzawienia przedsiębiorstwa teatru polskiego w gmachu teatralnym s. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie na lat sześć, mianowicie: od kwietnej niedzieli 1870 do Niedzieli kwietnej 1876 rozpisuje się niniejszem konkurs z tym dodatkiem, że ubiegający się o to przedsiębiorstwo podania swoje należyście zaopatrzone najdalej do 30. listopada b. r. do Administracji centralnej majątku fundacyi s. p. hr. Skarbka we Lwowie wnieść, a za poprzedniem zawezwaniem ze strony tejże Administracji w przeciągu dalszych ośmiu dni w celu ewentualnego zawarcia kontraktu do tejże Administracji zgłosić się mają.

Do podań dotyczących mają być wiarygodne dowody o wieku, dotychczasowem zatrudnieniu i o artystycznym wykształceniu, oraz jak długo i gdzie przewodniczył scenie jako dyrektor; nakoniec o majątku ubiegającego się dołączone.

Głównejsze zarysy kontraktu są następujące:

- Przedsiębiorca obowiązany będzie polską scenę we Lwowie w okresie czasu dzierżawy w dobrym stanie utrzymywać, obsadzać ją artystami utalentowanymi, mogącymi odpowiednio przedstawiać utwory czyli sztuki klasyczne, to jest: Tragedye, Dramata i Komedye, i zaopatrywać scenę w repertoarz dzieł dramatycznych wymaganiom czasu odpowiednich.
- Dozwala się przedsiębiorcy bezpłatne używanie sceny teatralnej wraz z przyległymi lokalnościami na garderobę aktorów obecnie służącymi w dniach dla sceny polskiej przeznaczonych, tudzież bezpłatne używanie biblioteki i kostiumów czyli garderoby teatralnej, niemniej dekoracji i innych rekwizytów do inwentarza teatralnego zakładu s. p. hr. Skarbka należących.
- Subwencya w kwocie rocznej 4200 zł. w. a. ze strony Wydziału krajowego dla teatru polskiego przeznaczona, wypłacana będzie przedsiębiorcy przez czas trwania jego kontraktu w ratach kwartalnych.
- Dla zabezpieczenia zobowiązań swych ma przedsiębiorca przed zawarciem kontraktu kaucyę w kwocie 3200 zł. w. a. w gotówce, lub w papierach wartościowych podług kursu złożyć.
- Kontrakt staje się dla przedsiębiorcy z dniem podpisania takowego obowiązującym, dla Fundacyi zaś dopiero po zatwierdzeniu go przez Radę administracyjną.

Resztę warunków kontraktu przejrzeć można w kancelaryi centralnej Zakładu fundacyi s. p. hrab. Skarbka we Lwowie.

Z Administracji centralnej majątku fundacyi s. p. Stanisława
hr. Skarbka dla ubogich i sierót.

Lwów, dnia 9. października 1869 r.

(2460—3)

Uwiedomienie.

Oznajmiam niniejszem publicznie, że pełnomocnictwo, które mężowi mojemu Mojżeszowi Grünspanowi, właścicielowi realności w Krośnie w dawnym czasie, do zastąpienia mię w różnych interesach udzieliłam, Mu wypowiedziałam, i niniejszem jeszcze wypowiadam — i że zatem wszelkie interesa i pożyczki pieniężne i wartościowe i podpisy kart dłużnych i weksłów, w ogóle wszelkich dokumentów na osobę moją, bezpośrednio lub wspólnie z nim opiewające i uskutecznione — są nieważne i mnie nieobowiązujące, i od takowych się uchylam.

Krosno, dnia 8. października 1869.

(2497—2)

Jetta Grünspan.

Uwiedomienie.

Podpisana jako jedyna właściwa spadkobierczyni po śmierci mej siostry Rozalii Jachniewicz wypowiadam p. Szymonowi Szemelowskiemu wszelkie pełnomocnictwa i umocowania dane kiedykolwiek do załatwienia jakiegokolwiek interesu. Ostrzega się przeto wszystkie interesowane osoby, aby żadnych czynności, odnoszących się do mej osoby lub mej zmarłej siostry Rozalii od wyżej wymienionego nie przyjmowały, gdyż z dniem śmierci mej siostry takowe za zupełnie nieważne uznają się.

W Drohobyczu dnia 11. października 1869.

(2474—3)

Julia Jachniewicz.